

Vilja teir nú forkoma øllum

Ongantið hefur tað eydnast so fáum at forkomið so nógvum, sum tað hefur eydnast oddamonnum fólkaflokksins og tí av teimum leidda fólkaflokks-politikkinum. Nærum allastaðni hava teir gjørt púra óskukalt og seigþiningin av föroysku tjóðini heldur áfram. Allastaðni hava teir verið framvið við sínum niðurgongu- og oyðingarpolitikki. Mong eru dømini:

Heilar 2 miljontollógir, ið hefur skert keypjorkuna niður í lítið og einki. —

Forskostríðan og lönjavnin tóku teir av (noyddist tó at seta skipanina aftur í gongd, men sjálvandi mikið forskeplaða). —

Vegbyggingini hava teir fingið steðgað. —

Nærum alla havnabygging — lendingarnar somuleiðis.

Fiskimenn útiðstir í Fiskasöluni Arbeiðsloysið stórri enn í nökrum landi í heiminum. —

Eitt hitt besta og nýggjasta veiðifarið selt av landinum. —

Skatturin stóðugt hækkaðir. Skrivstovuhaldið ókt í stórum og dýrkað í stórum. —

Fólkaviljin trokaður til viks smbr læknatrætuna í Norðoyum. —

Eitt verkfall fyrri og annað eftir, ið kostað hava landinum miljónir kr. í hópatalið. —

20 SEV-bygdir lagdar myrkar. — 700 hús í SEV-økinum einki rav-

magn fyríbils vegna 50 % tollin, ið lagdur var á allar ravmagnslutir.

Ikki ein hjálpanði hond til ein illa staddan landbúnaða. —

Marshallhjálpin vildu teir hava skuldi havna í Sjóvinnubankanum (4 millj.). —

Miljónir og aftur miljónir í Sjóvinnubankan fyrri at bjarga bankanum frá teirri avgrundini, ið fólkaflokksoddarnir vóru í ferð við at leiða hann í. —

Soleiðis kundi verið hildið áfram teig eftir teig, men nóð mikið hesi ferð.

Eitt mark er tó fyrri hvat troystast kann av einum fólki, ið liður harðan undir arbeiðs- og inntøkuloyssi. Biddaragjörðirnar til Danmarkar hava tí verið nógvir í tali, fleiri enn nakrantíð áður. Landsstýrismenninir hava ferðast, so tað er ótiligt, og so sanniliga kunnu teir takka fyrri, at danska mua hefur mjólkað væl. Hvat skuldu hesir neyðars, einaferð so reystmæltu fullveldisthetjurnar og danahatarnir annars gjørt?

Nógv er farið á bláman og tað, ið eftir er, ekur sama veg. Inntøkuloyssi fólksins veksur, fólkið orkar ikki at bera okurbyrðarnar, ið teir dagliga tveita á illa muddar herðar.

Og einki verður gjørt. Vinnuloyssið veksur, skipaflotin minskar, ongar havnir, eingin vegir o. s. fr.

Skal samfelagið renna í rot? Lesur ein Dagblaðið frá seinasta týsdegi, sær tað ikki mætari út, enn at hetta er ætlanin.

Nú teir hava oytt alt upp, tveita teir við skitnari skarni enn nakrantíð áður eftir teimum monnum, ið royna at bjarga okkum tað, ið bjargast kann.

Fólkatingsmenninir verða dálkaðir við misháttari og vanvirðisligari skrivling, tí teir hava váðað sær undir viðgerðini av donsku fíggarlógini á ríkisdegi at sett fram ynski um stuðul frá hinum partinum av ríkinum til ymisk lívneyðsynjarmál Föroya fólks, lívneyðsynjarmál, ið vit ikki kunnu loysa einsamallir vegna peningatrot aftaná alla oyðingina hesi 3 árin, fólkaflokksmenn og sambandsmenn hava sitið við øllum ræðinum.

Heldur skal Föroya fólk doyggja í hungri og halli — Dagblaðið vil draga tað í grøvina við sær, nú tað stundar móti vali. Tað, sum teir ikki vænta at yvirleva sjálvir, skal fólkið heldur ikki yvirleva — annað kann neyvan fjala seg aftanfyrri skrivling »politiska áskoðarans« í Dagblaðnum.

Hví tegir 14. september

Í hesum blaðið hefur av og á verið trivið í fiskimannaverkfallið seinasta vár. Eisini hefur onkur borið uppá mál um tær samráðingar, ið loknar skuldu vera innan 1. okt. s. á. 14. sept., ið steintagdi um verkfallið og úrslit tess, steintegir framvegis; hann nevnr ikki eitt orð um nevnda samráðingar og ikki eitt orð um umstøður fiskimanna komandi ár. Henda knuggandi tögini er sjálvandi orsakað av teirri neyðarstöðu, ið verkfallið seinasta ár rak fiskimenn út í. Undan verkfallinum skrivaði 14. sept. dúgliga um, hvussu illa fiskimenn vóru komnir, at neyðin var í durunum, og at tað nú beinleiðis galt um lívið. Kortini eirdi Erlendur Paturson teimum ikki. Ábyrgdina fyrri teimum veri inntøkulíkindunum, ið var hitt dapra verkfallið, er fyrst og fremst hansara. Uttan at hann hefur gjørt nakað fyrri at bóta uppá hetta ræðuliga mistak, ið her varð gjørt, ætlar hann ivaleyst at allir fiskimenn aftur eitt ár skulu pinast undir hansara hungurssáttmálum, sjálvt um hann í 14. sept. fyrri 5. jan. ásaðnar at

« eitt vita vit við vissu, og tað er, at inntøkur fjøldarinnar, fiskimanna og verkmanna, eru so lágar og lítlar, at øll peningaliga tilvera teirra er í váða. »

Soleiðis skrivar formaðurin í Fiskimannafelagnum, ovastin til at leggja til botns fyrri at hjálpa fiskimonnum burtur úr tí váða, ið peningaliga tilvera teirra er í; men allir fiskimenn vita, at hann einki hefur gjørt fyrri at bóta um korini, áðrenn menn aftur leggja til havis — fiskimenn skulu troystast til seinasta sveittadropa, uttan at nakað verður gjørt teimum til ábótur.

Reiðarnir fara sjálvandi ikki at siga sáttmálan upp ella seta fram krøv um broytingar. Vinningurin av verkfalli-

week-END . . .

Hvat hann sigur við hana

Ógift.

Sum tú ert vökur og kvinnulig í hasum kjólanum.

Alla nátt havi eg ligið og hugsað um, tá ið vit illkendust. Fyrigev mær tað!

Eg kann koma, hvat kvöld tað skal vera, í næstu viku.

Lat okkum finna okkum eitt friðarligt stað, har eingin kemur, ið kennir okkum.

Eg komi á skrivstovuna eftir tær og koyri teg heim.

Lat okkum sleppa okkum av stað, áðrenn nakar kemur ið vit kenna.

Vit taka ein taxa, vinur mín.

Handa kjólan mást tú endiliga fara í aftur. Eg verið aldri keddar at hyggja uppá teg, tá ið tú ert í honum.

Her er ein gáva til tín, tað er nylon.

Tænari, champagne!

Gift.

Kom og hjálp mær at flyta hesa sofana her yvir.

Tað sær út, sum tað er tær ein stuttleiki at fáa illesmu í.

Tað má vera ein týsdag ella fríggjadag.

Tað er einki hugnaligt her longur, ikki ein sál, sum ein kennir.

Hygg inntil mín í kvöld, men ikki ov seint.

Er tað nakar, ið hefur hug at koma við.

Tað er ikki ómakin vert at taka ein bil. Tað er einki at ganga.

Tveit handa kjólan út gjøgnum vindeygga, tá ið tú kemur til hús. Eg toli ikki at siggja teg í honum longur.

Kanst tú brúka teir?

Øl.

(Ann Edwards í »Daily Express«).

Lýsingar og annað.

Eitt parti av nylonokkum verða seldir við 50 % avslátti hjá K. Joensen, ið tolr kóking og dagliga vask í sterkum luti.

Eitt radiolart kann fáast til keyps frá Sannu Petersen, ið er nýliga ístandsett.

num fall jú so dýran í reiðaranna lut, ja, ein smáreiðari vann ikki minni enn 25.000 kr. uppá teir sáttmálarnar ið fiskimenn finga aftaná 3 mánaða verkfall.

Alt er vorðið so rangvörkt, at tað brátt verður ilt at siga, hvønn hvør er umboðsmaður fyrri.

Jógvan

Vánaligt úrslit

Árið 1953 kom at roynast okkum illa, verri enn nakar kundi vænta, men tað er so farið.

Fyrst var tað hitt oyðandi verkfallið, ið forkom okkum rættiliga. Allir vóru vit samdir um, at vit nú vóru komnir so langt niður á bakka, at ikki fór at bera til at sigla fyrri hesa hungurslónina longur. Verkfallið kom, annar vegur úr naggatóðni var eingin. Sjáldan

man samanaldið okkara millum hava verið so stórt, og var hetta ongantið betri prógvað, enn við uratkvøðuni tætt áðrenn verkfallið endaði. Kortini komu vit at tapa í stórum. Teir, ið ikki finga sínar sáttmálar broyttar (kravið var tó, at allir sáttmálar skuldu gerast brutto), eru best staddir, teir mistu bert tað, ið verkfallið sjálvt kostaði. Hinir aftur ímóti mistu fyrst tað, ið verkfallið kostaði, og so tann prís, ið vit mugu gjalda fyrri tað, ið sáttmálarnir gjörduð verri. Hetta er ein hin størsti sorgarleikur í fiskivinnusøgu okkara, ið nakrantíð er framdur. Hevði bert tað ólukkuliga formannsvalið ikki komið uppí, var kanska betur statt í dag, men sjálvir hava vit valt, og mugu tessvegna taka fylgjurnar

ar av tí. At úrslitið av valinum var, sum tað var, er einki at siga til, tá ið vit hugsa um, hvat formaðurin hevði skrivað í blaði sínum frammanundan. Tann, sum hoyrði formannin undir verkfallinum, skuldi heldur ikki havt neyðugt at ivast um úrslitið. Men kortini so kom tað sum ein dyggur kvökkur á allar fiskimenn. Í dag kenna vit tey syrgjulu úrslitini, og mangur maður man stórliga ivast, um hann fer avstað aftur ella ikki.

Sáttmálarnir vóru gjördir óuppsigiligr. Í staðin fyrri skuldu nakrar samráðingar fara fram millum formannin og reiðarar um tórvandi ábótur á sáttmálunum, Tær skuldu vera endaðar 1. okt. Enn hefur formaðurin nærum ikki grett eitt orð um úrslitið av teimum, men allir skilamenn duga nú at skilja, at úrslitið av teimum man ikki vera stórt mætari enn úrslitið av sjálvum verkfallinum.

Starvsbrøður! Vit standa verri enn nakrantíð áður. Ongantið sum í dag tórvur okkum samhald og at taka alt í okkara egnu hendur. Ongantið hava vit verið inngyrdir og tiknir av fótum frá so nógvum síðum sum í dag.

Hægsta leiðsla okkara er ikki í lagi. Formaður hefur prógvað, at hann ikki er búgvin at rökja hetta týðningarmikla álitisstarv fiskimanna til fulnaðar, men ikki kemst uttan um, at um leið 30 pst. av Föroya fiskimonnum hava valt hann.

Fiskari.

Í dag giftast í Vestmanna Jona Joensen úr Vestmanna og Petur Larsen, stýrimaður, av Eiði.